

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 63/08-78

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti B., B., zastúpenej JUDr. M. P., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Ružomberok vo veci neprijatia jej podaní urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti B., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2006 doručená sťažnosť B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) vo veci neprijatia jej podaní urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom. Sťažnosť bola doplnená podaním sťažovateľky doručeným ústavnému súdu 25. januára 2007 o znalecký posudok.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je právnickou osobou založenou podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Sa vo vložke č. 3632/B. Sťažovateľka zastúpená právnym zástupcom kuriérom doručila 31. marca 2006 okresnému súdu návrhy na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) urobila tieto podania elektronickými prostriedkami. Podania boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, teda podľa zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov sťažovateľka zároveň doručila okresnému súdu aj „*Sprievodný list k návrhu*“, v ktorom ho informovala o svojich podaniach uskutočnených na DVD nosiči.

Okresný súd listom zo 4. apríla 2006 sťažovateľke oznámil, že „*mu vracia DVD nosič obsahujúci elektronické dokumenty podpísané zaručeným elektronickým podpisom, keďže súdy Slovenskej republiky, teda aj Okresný súd v Ružomberku nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, a teda nie sú splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov.*“.

Sťažovateľka reagovala listom z 26. apríla 2006, v ktorom uviedla, že sprievodný list k návrhu nie je podaním v zmysle § 42 ods. 1 OSP, lebo ako to vyplýva už z označenia listu, ide len o sprievodný list k návrhom, pričom návrhy na začatie konania (žaloby o vydanie platobných rozkazov) sú zaznamenané v elektronickej podobe na DVD nosiči a sú podpísané zaručeným elektronickým podpisom a opatrené časovou pečiatkou. Sťažovateľka tiež konštatovala, že podanie bolo urobené v súlade s § 42 ods. 1 OSP a bolo riadne doručené, preto v zmysle § 82 ods. 1 OSP považuje 31. marec 2006 za deň začatia

konania. Sťažovateľka poukázala aj na to, že urobiť podanie elektronickými prostriedkami možno už od 1. mája 2002, pričom nie je vinou sťažovateľky, že okresný súd nemá vytvorené podmienky na prijímanie takýchto podaní.

Sťažovateľka 24. júla 2006 urobila nové podanie a okresnému súdu zaslala sprievodný list a 1 DVD nosič obsahujúci návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu s prílohami, pričom návrhy boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Podania obsiahnuté na tomto druhom DVD nosiči sa týkali iných vecí, ako to bolo v prvom prípade. Okresný súd listom z 26. júla 2006 sťažovateľke oznámil, že jej podanie urobené 24. júla 2006 nepovažuje za podanie vo veci a vracia jej DVD nosič.

Na základe uvedeného sťažovateľka požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaniach vedených vo veciach sťažovateľky ako navrhovateľky proti odporcom uvedeným v sťažnosti. Ďalej žiada vysloviť, že uvedené podania sťažovateľky ako navrhovateľky z 24. júla 2006 urobené elektronickými prostriedkami a podpísané zaručeným elektronickým podpisom boli urobené zákonom ustanoveným spôsobom, pričom sa okresnému súdu prikazuje na základe týchto podaní konať. Požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume po 10 000 Sk „za každé jednotlivé porušenie práva domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...)“. Napokon sa domáha náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich práv zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v súvislosti s neprijatím jej podaní urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nedovoľuje (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04).

Námietky sťažovateľky v súvislosti s porušením ňou označených práv zaručených ústavou a dohovorom postupom okresného súdu treba považovať za „iný zásah“.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených listinných dôkazov je zrejmé, že sťažovateľka podala návrhy elektronickými prostriedkami okresnému súdu prvýkrát 31. marca 2006. Okresný súd listom z 5. apríla 2006 oznámil sťažovateľke dôvody, pre ktoré neboli jej podania prijaté, a v prílohe tohto listu jej vrátil DVD nosič obsahujúci elektronické podania. Predmetný list bol sťažovateľke doručený v priebehu apríla 2006, a to najneskôr do 26. apríla 2006, keď sťažovateľka listom z tohto dňa reagovala na oznámenie okresného súdu. Sťažovateľka sa o všetkých podstatných skutkových okolnostiach, v ktorých vidí zásah do svojich základných práv a slobôd, dozvedela najneskôr do 26. apríla 2006.

Sťažovateľka sa však s podaniami, ako sama uvádza, v iných veciach, ale s rovnakými technickými dôsledkami, obrátila na okresný súd 24. júla 2006. Okresný súd ju o neprijatí týchto podaní informoval listom z 26. júla 2006, ktorý jej bol doručený 28. júla 2006. Od tohto okamihu jej začala plynúť dvojmesačná zákonná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ústavy vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcom v neakceptovaní podaní (návrhov na začatie konania) urobených elektronickými prostriedkami zo strany okresného súdu.

Sťažovateľka sa na ústavný súd obrátila sťažnosťou z 28. septembra 2006, ktorú však podala na poštovú prepravu až 2. októbra 2006, teda po uplynutí posledného dňa zákonom ustanovenej lehoty dvoch mesiacov (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) na podanie sťažnosti. Vzhľadom na túto skutočnosť je jej sťažnosť podaná oneskorene, a preto ju ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2008